

อิทธิพลการใช้เฟซบุ๊กและสมรรถนะครูที่มีผลต่อประสิทธิผลการสอนแบบออนไลน์ The Influencing of Facebook Usage and Teacher Competency on Online Teaching Effectiveness

ฉัตรชัย คัทเนตร | Chatchai Catthanate

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

The Eastern University of Management and Technology

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้ เพื่อศึกษาอิทธิพลร่วมกันขององค์ประกอบการใช้เฟซบุ๊กกับสมรรถนะครูต่อประสิทธิผลการสอนแบบออนไลน์ โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบสอบถามขึ้นมา จำนวน 102 ข้อ แล้วนำไปทดสอบความตรงและความเชื่อมั่น ก่อนนำไปรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร และครูโรงเรียนประถมขยายโอกาส ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ยโสธร และศรีสะเกษ จำนวน 304 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และหลายตัวแปร รวมไปถึง วิเคราะห์ความสัมพันธ์อย่างมีเหตุผล ซึ่งผลวิจัยค้นพบว่าการใช้เฟซบุ๊ก สมรรถนะครู และประสิทธิผลการสอนแบบออนไลน์ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทั้งตัวแปรหลักและตัวแปรองค์ประกอบ ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์ประสิทธิผลการสอนแบบออนไลน์นั้นประกอบด้วย ตำแหน่งครูและครูผู้ช่วย การฝึกอบรมการใช้สื่อออนไลน์กับการได้รับรางวัลด้านการสอน นอกจากนี้ ความสามารถในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับประสิทธิผลการสอน

คำสำคัญ: การใช้เฟซบุ๊ก, สมรรถนะครู, ประสิทธิผลการสอนแบบออนไลน์

Abstract

This quantitative research is to study the influencing between the components of Facebook usage and teacher competency on online teaching effectiveness. The researcher design and developed 102 items of a questionnaire and tested validity and reliability before collected 304 respondents of administrators and teachers in schools expand opportunities, in Ubonratchathanee, Amnatcharoen, Yasothon, and Srisaket province. The statistical analysis are frequency, percentage, means, standard deviation, and ANOVA-MANOVA including rational correlation analysis. The research results found that the means of Facebook usage, teacher competency and online teaching effectiveness are high level for all components. The influencing variables in which predicted online teaching effectiveness, comprise with teacher and assistant teacher, online usage training, and teaching reward. Besides, the ability of facilitator to the learner correlated to online teaching effectiveness statistically significant in the same direction at .01.

Keywords: Facebook Usage, Teacher Competency, and Online Teaching Effectiveness

บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร (Telecommunication Technologies) ทำให้สถาบันการศึกษาต้องใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ (Online Learning of Platform) ในการออกแบบหลักสูตรที่จะสร้างโอกาสในเชิงกายภาพและเวลาให้แก่ผู้เรียน โดยเนื้อหาหลักสูตรจะต้องเป็นการบูรณาการลักษณะของวัฒนธรรมนานาชาติเพื่อความเป็นหลักสูตรนานาชาติ (Internationalizing Curriculum) (Leask, 2013)

การแพร่ระบาดของไวรัส covid-19 ในปลายปี 2019 ทำให้แนวทางการจัดการศึกษาของทั่วโลกได้เปลี่ยนแปลง 94% ของผู้เรียนทั่วโลกหรือประชาชน 1.6 ล้านคนไปมากกว่า 190 ประเทศต้องหยุดเรียน (Hussein et al, 2020) รัฐบาลสถาบันการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้เรียนยังคงต้องมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ต้องผ่านการสอนต่อหน้า (Face-to-Face) อันเป็นผลทำให้เกิดการเรียนออนไลน์ (Online Learning) ที่จะต้องมีคุณภาพของประสบการณ์ของผู้เรียน (De Vaney et al, 2020)

คุณภาพการสอน (Teaching Quality) หรือประสิทธิผลการสอน (Teaching effectiveness) มีการศึกษาวิจัยและปฏิบัติของนักวิชาการมากมายเพื่อหาวิธีวัดคุณภาพหรือประสิทธิผลการสอนโดยใช้วิธีการวัดจากการรับรู้ของผู้เรียน (Student's Perception) การรับรู้ของครู (Teacher Perception) รวมถึงการฝึกอบรมสังเกต (Trained Observed) แต่การศึกษายังมีผลสรุปที่แตกต่างเนื่องจากความแตกต่างทางโครงสร้างของกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ใช้ศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ (Wagner et al, 2016 และ Clausen, 2002) ทั้งนี้ การวัดคุณภาพการสอนใช้ตัวชี้วัดเชิงจิตวิทยา (Psychometric) ในการวัดระดับข้อมูลเพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่แตกต่างกันจะต้องแสดงผลแบบเดียวกันในการประเมินโดยใช้เครื่องมือวัดอันเดียวกัน (Fanrth et al, 2020)

การแพร่ระบาดของโควิด-19 ส่งผลให้สถานศึกษาหลายแห่งในแต่ละพื้นที่ปิดดำเนินการชั่วคราวและกระทบต่อนักเรียนนักศึกษาหลายพันล้านคนทั่วโลก รวมถึงนักเรียนนักศึกษา 160 ล้านคนในอาเซียนที่จะต้องปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนไปสู่ระบบออนไลน์ ครูผู้สอนก็ต้องเปลี่ยนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางสำคัญ (มิตชน, 2563) กระทรวงศึกษาธิการโดยรัฐบาลในปี 2563 จึงมีนโยบายในด้านการพัฒนาการศึกษาในหลายด้าน เช่น การปรับระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การดูแลเด็กปฐมวัย การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การผลิตคัดกรองครูโดยเฉพาะในนโยบายด้านการศึกษายกกำลัง 2 ที่เน้นผู้เรียนต้องเปลี่ยน สถานศึกษาต้องเปลี่ยน ครูต้องเปลี่ยน โดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการสอนมากขึ้น (สุวนันท์ ศิริวรรณ, 2563)

เพราะฉะนั้นปัญหาสำคัญของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของ การใช้ Facebook กับสมรรถนะครู นั้นมีผลต่อประสิทธิผลการสอนแบบ Online หรือไม่ และถ้ามีผลกระทบได้จริง จะได้ช่วยให้คำตอบที่พอสำหรับการพัฒนาการจัดการศึกษา ของโรงเรียนในระดับประถมศึกษา ได้เหมาะสมกับยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลงนี้

แต่อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจเกี่ยวกับ การใช้ Facebook นั้น Pratt & Book (2013) อธิบายการเข้าร่วมในการเรียนออนไลน์โดยใช้ทฤษฎีสถานการณ์การเรียนรู้ (Situation Learning) ของ Lave & Wenger (1991) ว่าเป็นการแสดงให้เห็นถึงการเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนออนไลน์ (Online Active Engagement) ของผู้เรียน เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ (Discussion) หรือกิจกรรมอื่นเป็นการตั้งใจของผู้เรียน (Student's Intensity) ในการ Post และ Comment ทางออนไลน์ซึ่งเรียกว่าการเชื่อมโยงทางสังคม (Social Connection) ขณะที่ Guldberg & Mackness (2009) อธิบายเกี่ยวกับออนไลน์ใน

ลักษณะของ SNS เช่น Facebook ที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงการพัฒนาการเรียนของชุมชนออนไลน์ (Online Learning Communities) โดย Facebook เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยง (Connect) และลดการแบ่งแยกหรือโดดเดี่ยวของผู้เรียนและเป็นการสนับสนุนการสร้างชุมชน Mill (2011) ให้ความเห็นว่าผู้ที่ผู้เรียนสร้างภาพลักษณ์ตนเอง (Self-Image) และ Post ในกลุ่ม Facebook เป็นการแสดงที่หลากหลายส่งข้อมูล (Inflammation) และความรอบรู้ (Knowledge) ซึ่งด้วยเหตุนี้ การใช้ Facebook จึงเป็นที่สนใจของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร

ส่วนสมรรถนะครูนั้น Carreker & Boulware (2015) อธิบายว่า สมรรถนะครูมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่สูงขึ้น แรงจูงใจ และความสามารถด้านอารมณ์ หากแต่ Blaskovaa et al (2014) กลับอธิบายว่า สมรรถนะครู เป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องกับทักษะแบบมืออาชีพ จิตใจได้สำนึก และพฤติกรรมที่แสดงออกมา ซึ่งจากความหมายเหล่านี้ ทำให้การวัดสมรรถนะครู มีความเกี่ยวข้อง กับ ระดับความรู้ ศิลปะการสอน การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสารที่ดีกับนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ และทักษะความสามารถของนักเรียนไปในทิศทางเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อต้องพิจารณาถึงตัวแปรวัดเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการสอนแบบ Online ด้วยแล้ว Bangert (2008) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการประเมินของผู้เรียนที่มีต่อประสิทธิภาพการสอน (Student Evaluating of Online Effectiveness) (SEOTE, 2008) เป็นการประเมินการรับรู้ของผู้เรียนต่อประสิทธิภาพการสอนออนไลน์โดยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ (Model) ได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและคณะ (Student Faculty Interaction) การเรียนแบบปฏิบัติจริง (Active Learning) เวลาในการเรียน (Time on Task)ความร่วมมือระหว่างผู้เรียน (Cooperation among Students)

นอกจากนี้แล้ว Zhang et al (2020) ยังได้รวบรวมปัจจัย (Factors) ที่เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของการสอนออนไลน์ในทัศนะของผู้เรียน (Student's Perceptions) ประกอบด้วย 1) สมรรถนะเทคนิคพื้นฐาน (Basic Technical Competence) เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้สอนมีสมรรถนะในการใช้ออนไลน์ที่เป็น การให้เกรด การประกาศผล การลงทะเบียน เอกสารออนไลน์ (Jung, 2011) 2) สมรรถนะด้านเทคนิค (Technic Competence) ผู้สอนจะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์สูง (High-Quality Interaction) และมีเครื่องมือที่ใช้ เช่น วิดีโอ การจัดกลุ่มแสดงวิดีโอ (Video Conferencing) ที่มีความยืดหยุ่นทั้งเวลา และการทบทวน (Wisneski et al, 2015) 3) การออกแบบการสอน (Instructional Design) เป็นการรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อองค์การด้านเทคนิคด้วยการตอบกลับ (Feedback) รายการประเมิน (Evaluation) รวมทั้ง การฝึกซ้อม ในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ (Duesing et al, 2016) 4) การสอนจริง (Teaching Presence) เป็นการรับรู้ของผู้เรียนด้านคุณภาพการสื่อสารของผู้สอน การกำกับและการตอบกลับ ศักยภาพในการแสดงออกซึ่งหน้า (Face-to-Face) (Jaggars & Xu, 2016) 5) การแสดงทางสังคม (Social Presance) เป็นคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (Quality of Student-to-Student Interaction) คุณภาพของการแบ่งปันข้อมูลในการเรียนและความร่วมมือระหว่างผู้เรียน (Kenrwald, 2008) และ 6) การแสดงออกการเรียนรู้ (Cognitive Presence) เป็นการเข้าร่วมของผู้เรียน (Engagement of Student) ในการสะท้อนการใช้อุปกรณ์การเรียนและทำความเข้าใจกับผู้สอนในแง่มุมอื่น ๆ รวมถึงการ แสดงออกของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาที่เรียน (Smitt & Taurimi, 2015)

ดังนั้น โดยข้อสรุปเชิงทฤษฎีแล้ว เราจะสังเกตได้ชัดว่า การใช้ Facebook นั้นมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการพัฒนาสมรรถนะครู โดยเฉพาะความสามารถในการจัดการเรียนการสอน แล้วยังกระทบต่อเนื่องไปยัง การเพิ่มขึ้นได้ของประสิทธิผลการสอนแบบ Online

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตรวัด 5 ระดับ จำนวน 102 ข้อขึ้นมาแล้วนำไปทดสอบความตรงได้ค่า KMO = .96, .92 และ .95 ส่วนค่าความเชื่อมั่นได้ค่า Alpha ทั้งฉบับเท่ากับ .98 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำไปรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้บริหารและครูสังกัดโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส ในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 จำนวน 304 คน สำหรับนำกลับมาวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคลาดเคลื่อน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และหลายตัวแปร รวมถึงวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise เพื่อนำเอาคำตอบที่ได้ไปจัดทำรายงานวิจัย (วีระศักดิ์ จินารัตน์, 2564)

ผลวิจัยและอภิปรายผล

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูล เราค้นพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของงานวิจัยนี้ มีตำแหน่งเป็นครูและผู้ช่วยครู จำนวนร้อยละ 70.7 ที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11-25 ปี ร้อยละ 28.9 และระหว่าง 5-10 ปีร้อยละ 26.3 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก นอกจากนี้แล้ว เรายังพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีลักษณะด้านการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 53.9 และปริญญาตรี ร้อยละ 42.8 ตลอดจนเคยได้รับการฝึกอบรม วิธีการสอนจากการใช้สื่อ Online มาแล้ว ร้อยละ 34.5 ส่วนที่ยังไม่เคยได้รับการฝึกอบรมมาเลย มีร้อยละ 29.3 สิ่งสำคัญคือ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 58.6 ไม่เคยได้รับรางวัลด้านการสอนมาก่อนเลย มากถึงร้อยละ 58.6 หรือกลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่ง ที่อาจไม่เข้าใจเกี่ยวกับ การสอนที่ดีก็ว่าได้ ส่วนที่เคยได้รับมาแล้วอย่างน้อยสองครั้ง ตลอดทั้งชีวิตการเป็นครู มีเพียงร้อยละ 25.7

กลุ่มตัวอย่างมีใช้ Facebook ไปกับการกดส่งรูปภาพมากเป็นอันดับหนึ่ง ถึงร้อยละ 72.3 รองลงมาเป็นกด Like ร้อยละ 68.3 อันดับสามเป็น การเข้าร่วมในกลุ่ม ร้อยละ 63.7 และอีกร้อยละ 62.0 แสดงความเห็น หรือนำความเห็นอื่นมาแสดงความคิดเห็นต่อออกไป ส่วนร้อยละ 60.4 นั้นมีพฤติกรรม การใช้ Facebook ประเภทการ Share

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 53.0 ส่งรูปภาพพร้อมไปกับ การเข้าร่วมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใน Facebook ขณะที่ร้อยละ 51.2 ส่งภาพพร้อมไปกับ การแบ่งปันข้อมูล คือส่งภาพต่อไปยังเพื่อนคนอื่น ส่วนอีกร้อยละ 56.6 ส่งภาพพร้อมกับการกด Like คือแสดงความชื่นชอบต่อรูปภาพที่ได้ชม และอีกร้อยละ 51.6 มีพฤติกรรมส่งภาพพร้อมกับการแสดงความเห็น และการเฝ้าดูความเห็นของผู้อื่นเพื่อการแสดงความเห็นอื่นต่อไป

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77.2 แสดงพฤติกรรมด้านการรับฟังทุกปัญหาที่นักเรียน นำมาถ่ายทอด ถัดมาอีกร้อยละ 68.1 มีพฤติกรรมในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ขณะที่ร้อยละ 63.4 มีความสามารถในการควบคุมการแสดงด้านอารมณ์ของตน ในระหว่างที่มีการจัดการเรียนการสอน ส่วนอีกร้อยละ 61.8 สามารถสรุปความรู้ที่นักเรียนแต่ละคนได้นำเสนอในชั้นเรียน และอีกร้อยละ 63.0 มีการบันทึกประวัติและความประพฤติของผู้เรียนเป็นรายๆ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77.4 มีการพัฒนาตนเองเท่าที่สามารถจะทำได้ รองลงมาร้อยละ 67.1 เป็นสมาชิกของกลุ่มความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แม้ในวันหยุดงานก็ตาม และอีกร้อยละ 67.5 สามารถสนทนา หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมงานได้

สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของงานวิจัยนี้ เป็นครูและผู้ช่วยครู ที่มีประสบการณ์ และการเข้าร่วมฝึกอบรมการใช้สื่อ Online ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตน จนได้รับรางวัลด้านการสอน และมีพฤติกรรมการใช้ Facebook ไปกับการจัดส่งรูปภาพ และข้อความ พร้อมไปกับการแบ่งปันรูปภาพ หรือชุดความรู้ ตลอดจนมีพฤติกรรมการรับฟังทุกปัญหาของนักเรียน แล้วนำไปติดตามการเปลี่ยนแปลง เช่น ความก้าวหน้า หรือการแก้ไขปัญหาของนักเรียน อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก สามารถพัฒนาตนเองได้ตามกำลังของแต่ละคน เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ และการเป็นสมาชิกของกลุ่มความรู้ใดใด

2) การใช้ Facebook กับองค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 (SD. 89, $e = .05$) ด้านการสร้างแรงจูงใจในชั้นเรียนถึง 3.95 (SD. 78, $e = .04$) รองลงมาเป็นด้าน การสื่อสาร 3.81 (SD. 93, $e = .05$) ส่วนด้านประสานความร่วมมือในการเรียน มีน้อยที่สุดเท่ากับ 3.76 (SD. 98, $e = .06$)

สมรรถนะครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งตัวแปรหลักและองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 (SD. 57, $e = .03$) องค์ประกอบด้าน ปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร ค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่งเท่ากับ 4.30 (SD. 59, $e = .03$) รองลงมาเป็นองค์ประกอบด้าน การให้ความเคารพต่อวิธีการเรียนรู้ 4.29 (SD. 65, $e = .03$) ส่วนองค์ประกอบด้าน ศิลปะการสอน มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย 4.04 (SD. 65, $e = .03$)

ประสิทธิผลการสอนแบบ Online มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งตัวแปรหลัก และองค์ประกอบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 (SD. 86, $e = .04$) องค์ประกอบด้าน ความชำนาญ 4.13 (SD. 88, $e = .05$) รองลงมาเป็นองค์ประกอบด้าน การเข้าร่วม มีค่าเฉลี่ย 4.04 (SD. 1.03, $e = .05$) ส่วนองค์ประกอบ อำนาจการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.94 (SD. 90, $e = .05$)

สรุปแล้ว ตัวแปรทั้งสามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งตัวแปรหลักและองค์ประกอบ

3) ค่าเฉลี่ยการใช้ Facebook สมรรถนะครู และประสิทธิผลการสอนแบบ Online มีความแปรปรวนร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านตำแหน่งงาน การฝึกอบรมการใช้สื่อ Online และการได้รับรางวัลด้านการสอน โดยตำแหน่งงาน อธิบายความแปรปรวนต่อสมรรถนะครู และประสิทธิผลการสอนแบบ Online ที่ 3.21 (Sig. 023) และ 3.66 (Sig. 013) ในขณะที่การฝึกอบรมการใช้สื่อ Online แปรปรวนต่อสมรรถนะครูและประสิทธิผลการสอนแบบ Online ที่ 6.45 (Sig. 000) และ 3.82 (Sig. 010) ส่วนการได้รับรางวัลด้านการสอน ส่งผลกระทบท่อ การใช้ Facebook ที่ 9.34 (Sig. 000) กระทบท่อ สมรรถนะครู 8.79 (Sig. 000) และกระทบท่อ ประสิทธิผลการสอนแบบ Online ที่ 14.87 (Sig. 000)

ครูและผู้ช่วยครู และการฝึกอบรมการใช้สื่อ Online ต่างกัน มีอิทธิพลต่อ สมรรถนะครู ร้อยละ 29 (Sig. 000) และต่อประสิทธิผลการสอนแบบ Online ร้อยละ 24 (Sig. 007)

ส่วนที่มีตำแหน่งงานและการได้รับรางวัลด้านการสอนที่ต่างกัน จะส่งผลต่อการใช้ Facebook ที่ ร้อยละ 22 (Sig. 007)

ขณะที่ การฝึกอบรมการใช้สื่อ Online กับการได้รับรางวัลด้านการสอน จะกระทบท่อ สมรรถนะครูที่ร้อยละ 24 (Sig. 012) แต่สิ่งสำคัญคือ การมีตำแหน่งงาน การเข้าฝึกอบรมการใช้สื่อ Online และการ

ได้รับรางวัลด้านการสอน จะมีอิทธิพลต่อสมรรถนะครูที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมี
ความสามารถในการอธิบายความแปรปรวนร่วมกันได้ที่ร้อยละ 24 (Sig. 007)

องค์ประกอบของการใช้ Facebook ที่ส่งผลต่อการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการสอนแบบ Online
ได้นั้นประกอบด้วย การสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ โดยที่ทั้งสององค์ประกอบ มีอิทธิพลร่วมกันที่ร้อยละ
71 (Std. .46) อีกทั้งยังมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ระดับมากถึงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 แต่อย่างไรก็ตาม ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่างกัน คือ การสื่อสารมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการ
สอนแบบ Online ร้อยละ 50 (Sig. 000) ขณะที่การมีปฏิสัมพันธ์ช่วยทำให้เกิดประสิทธิภาพการสอนแบบ
Online ได้เพียงร้อยละ 36 (Sig. 000)

องค์ประกอบสมรรถนะครู ที่ส่งผลต่อการพยากรณ์ ประสิทธิภาพการสอนแบบ Online ได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติได้นั้น ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านศิลปะการสอน มีคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .25
(Sig.000) ความรู้มีร้อยละ 25 (.000) การอำนวยความสะดวก ร้อยละ 25 (.000) บวกเข้ากับการมี
ปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารอีกร้อยละ 16 (Sig.000) แต่อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบทั้งสี่ มีอิทธิพลร่วมกันที่
ร้อยละ 63 (Std. .52) รวมถึงมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางถึงมาก อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

ประสิทธิภาพการสอนแบบ Online ได้รับผลกระทบจากการสื่อสาร ร้อยละ 31 การมี
ปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารที่ดี อีกร้อยละ 15 การอำนวยความสะดวก ร้อยละ 15 บวกเข้า
กับการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ร้อยละ 28 และความรู้ของครู และผู้ช่วยครูอีกร้อยละ 15 โดยที่
องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิภาพการสอนแบบ Online ได้นั้น สามารถอธิบายรวมกันได้ร้อยละ
80 (Std. error = .38) และยังมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันระดับน้อยถึงมาก อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า r ระหว่าง .50-.71

เพราะฉะนั้น สรุปได้ว่า ตำแหน่งครูและผู้ช่วยครู ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อ Online
และเคยได้รับรางวัลด้านการสอนมาก่อน มีอิทธิพลร่วมกันกับ การพัฒนาความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์และ
การสื่อสารที่ดีกับนักเรียน รวมไปถึง การพัฒนาความสามารถด้านการอำนวยความสะดวก
กับผู้เรียน สามารถพยากรณ์อัตราความสำเร็จของประสิทธิภาพการสอนแบบ Online ได้อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

และจากผลของการค้นพบดังกล่าวนี้ มีสภาพที่สอดคล้องและขัดแย้งกับข้อสรุปของ Araneta et al (2020) ที่เคยอธิบายไว้ว่า ผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา คุณภาพกระบวนการเรียนและการสอน (Quality of Teaching and Learning Process) ครูที่ดีจึงเป็นส่วนสำคัญในการทำให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน (Learning Achievement) คุณภาพครูจึงเป็นที่มาของคุณภาพการศึกษา (Quality Education) ดังนั้น ผู้นำทางการศึกษาสาธารณะ (Public Educational Leaders) จะต้องทำหน้าที่ในการติดตาม (Monitor) และชี้แนะ (Advise) ข้อมูลในการพัฒนาครูโดยใช้เทคโนโลยีในการปรับปรุงสมรรถนะครู (Teacher's Competencies) ในการนำส่งการสอนและการเรียน รวมถึง มีผลที่พบบ่อยกับ ข้อสรุปของ Kurty (2014) ที่ได้แสดงความเห็นไว้ชัดเจนว่า การใช้ Facebook นั้น เป็นที่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือในการเรียนออนไลน์ (Online Learning Tools) ที่สนับสนุนการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ในกลุ่มผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การแสดงกิจกรรมการเรียนรู้และการเข้าร่วมในการเรียน (Learning Involvement) นอกจากนี้ Facebook ยังทำหน้าที่รวมกลุ่มผู้เรียนให้เป็นชุมชน (Community) โดยทำให้ผู้เรียนเข้าร่วมในทางวิชาการในกลุ่มชุมชนผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหาร ผู้อำนวยการสถานศึกษา และคณะ รวมถึงครูและผู้ช่วยครู สามารถนำเอาผลวิจัยนี้ไปปรับใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนการจัดการเรียนการสอน หรือการพัฒนาศักยภาพการสอน หากแต่ต้องเน้นการเข้าร่วมฝึกอบรมวิธีการใช้ Facebook สำหรับเป็นช่องทางในการพัฒนาความรู้ เช่น การใช้เมนู Watch และการส่ง Messenger ชุดข้อมูล หรือชุดความรู้ใดใดที่สนใจ แล้วนำไปสู่การพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมถึงการพัฒนาสื่อ และการพัฒนาช่องทางการสื่อสาร ไปจนถึงการใช้เป็นช่องทางสำหรับการติดต่อสื่อสารที่ระหว่างครูกับนักเรียน โดยเฉพาะการใช้เป็นช่องทางสำหรับการสนทนา หรือการแลกเปลี่ยนความรู้ การแลกเปลี่ยนความเห็น ที่จะนำไปสู่การสร้างข้อสรุปความรู้ได้ด้วยตนเองของนักเรียน ซึ่งด้วยเหตุผลนี้ ทั้งผู้บริหารและครูควรเอาใจใส่ต่อการฝึกอบรมวิธีการใช้ Facebook ให้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอน

รายการอ้างอิง

- วีระศักดิ์ จินารัตน์ (2564). ระเบียบวิธีวิจัยสมัยใหม่ (Modern Research Methodology). อุบลราชธานี: สำนักพิมพ์ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป
- สุนันท์ ศิริวรรณ. มติชน (2563). เพิ่มโอกาสการทำธุรกิจในอาเซียน. วันที่ 30 พฤศจิกายน 2563.
- Bangert, A. W. (2008). The development and validation of the students Evaluation of Online Teaching Effectiveness. *Computer in the School*, 25(1-2), 25-47.
- Blaskova, M., Blaskoa, R. & Kucharpikova, A. (2014). Competences and competence model of university teachers. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 159, 457-46.
- Carreker, S. & Boulware, R. (2015). *The personal competencies through the eyes of the classroom teacher*. Center on Innovations in Learning, Temple University, Philadelphia, PA.
- Clausen, M. (2002). *Unterrichtsqualitat: Eine Frage der Perspective?* Munster: Waxmann.
- DeVaney, J., Shimshon, G., Rascoff, M., & Maggioncalda, J. (2020). *Higher Ed need a Long-term plan for virtual learning*. Harvard Business Review/ Recuperado.
- Duesing, Robert J., Ling, Juan, & Yang, Jiaqin (2016). The Use of a well-Designed Instructional Guideline in Online MBA Teaching. *e-Journal of Business Education and Scholarship of Teaching*, 10(2), 15-34.
- Guldborg, K., & Mackness, J. (2009). Foundation of community of prentice: Enablers and barriers to participation. *Journal of Computer Assisted Learning*. 25(6), 528-538.
- Jaggars. S.S., & Xu, D. (2016). How do online courses design features influences student performance?, *Computers and Education*, 95, 270-284.
- Jung, I. (2011). The dimensions of e-learning quality: from the learner's perspective. *Educational Technology Research and Development*, 59(4), 445-464.
- Kehrwald, B.(2008). Understanding Social Presence in Text-Based Online Learning Environments, *Distance Education*, 29(1), 89-106.

- Lave, J., & Wenger, E. (1991). *Situated learning: Legitimate participation*. Cambridge University Press.
- Leaks, B. (2013). Internationalizing the curriculum in the disciplines - imagining new possibilities. *Journal of studies in International Education*, 17(2), 103-118.
- Mills, N. (2011). Situated learning through social networking communities: The development of point enterprise, mutual engagement, and a shared repertoire. *Calico Journal*, 28(2), 345-368.
- Wagner, W., Gollner, R., Werth, S., Voss, T., Schmitz, B., & Trautwein, U. (2016). Student and teacher ratings of institutional quality : Consistency of ratings over time, agreement, and predictive power. *Journal of Educational psychology*, 108, 705-721.